

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 5C/177/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412213428
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Kasanová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2015:6412213428.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Jarmilou Kasanovou v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, konajúci prostredníctvom advokáta konateľa Doc. JUDr. Branislava Fridricha PhD., proti odporcovi Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, Bratislava, Župné nám. 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania **z a m i e t a .**

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a .**

Súd odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal návrh, ktorým sa domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy s poukazom na nesprávny úradný postup Okresného súdu v Žiari nad Hronom v súvislosti s vykonávaním exekúcie.

Právny zástupca navrhovateľa doručil súdu podanie, kde okrem iného navrhol konanie prerušiť, a to do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevyhlásenia sudcu, povereného prejednáváním veci. Uvedenú kópiu sťažnosti súdu aj predložil.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b/ OSP súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ OSP pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Navrhovateľ v podanom návrhu namietal zaujatosť Okresného súdu v Žiari nad Hronom. Žiadal, aby nadriadený súd prikázal vec inému súdu. O uvedenej námietke navrhovateľa rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 23NcC 252/12 zo dňa 11.10.2012, kde konštatoval, že zákonný sudca, ktorému vec bola pridelená v zmysle rozvrhu práce, nie je v tejto veci vylúčený.

Súd zistil, že navrhovateľ súdu doručil sťažnosť, adresovanú Ústavnému súdu SR, pričom z uvedenej sťažnosti nie je zrejmý dátum jej vyhotovenia, ani dátum podania na príslušný súd. V uvedenej sťažnosti navrhovateľ poukazoval na porušenie základného práva, zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 prvej vety Ústavy SR), ako aj základného práva na spravodlivý súdny proces, zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (osobitne práva na nestranný súd, zriadený zákonom).

Súd je toho názoru, že podanie ústavnej sťažnosti (v prípade ak by aj navrhovateľ preukázal podanie sťažnosti na Ústavný súd doručením) proti rozhodnutiu súdu o vylúčení sudcov okresného súdu nie je takým dôvodom, ktorý by zakladal či už obligatórnu povinnosť súdu konanie prerušiť, alebo fakultatívnu možnosť prerušenia konania. Vylúčenie sudcu okresného súdu nie je prejudiciálnou otázkou a o námietke zaujatosti, vznesenej navrhovateľom, bolo rozhodnuté nadriadeným súdom, a to Krajským súdom v Banskej Bystrici. Vedenie konania o ústavnej sťažnosti nie je dôvodom na prerušenie konania, pretože o námietke zaujatosti už bolo právoplatne rozhodnuté a v predmetných veciach navrhovateľ uplatňuje svoj nárok z titulu náhrady škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla v exekučnom konaní. Jedná sa o procesnú otázku, a nie o otázku, ktorá je prejudiciálnou vo vzťahu k riešeniu sporu vo veci samej. Akceptovaním návrhu navrhovateľa na prerušenie konania by v danej veci došlo k porušeniu jedného zo základných princípov súdnictva, a to verejného prerokovania veci bez zbytočných prietahov. Vzhľadom na to, že súd je toho názoru, že nie je daný žiadny zákonný dôvod na prerušenie konania, súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol. Navyše podľa zistenia súdu bola uvedená ústavná sťažnosť navrhovateľa uznesením Ústavného súdu SR, sp. zn. I.US/348/2014 zo dňa 2.7.2014 odmietnutá pre nedostatok právomoci ústavného súdu na jej prejednanie.

Súd v danej veci určil termín pojednávania na deň 4.2.2015. Navrhovateľ ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili. Predvolanie im bolo riadne doručené, a to navrhovateľovi dňa 12.1.2015 a právneho zástupcovi navrhovateľa dňa 12.1.2015. Z uvedeného je zrejmé, že od doručenia súdnej zásielky do termínu pojednávania bola doba vyše troch týždňov. Napriek tomu právny zástupca navrhovateľa doručil súdu mailové podanie dňa 29.1.2015, kde žiadal zrušiť nariadené pojednávanie a konanie prerušiť. Tu treba poukázať na to, že 29.1.2015, kedy navrhovateľ uvedené mailové podanie súdu doručil, bol štvrtok, pričom pojednávanie bolo určené na nasledujúcu stredu dňa 4.2.2015. Súd však oznámil dňa 30.1.2015 mailom právneho zástupcovi navrhovateľa, že neakceptuje žiadosť o zrušenie pojednávania a v danej veci sa pojednávať bude. Neúčast' na pojednávaní ospravedlnil aj odporca, a to podaním, ktoré doručil súdu dňa 30.1.2015 mailom, pojednávanie však odročit' nežiadal. Súd konal v neprítomnosti účastníkov konania.

Navrhovateľ v podanom návrhu poukázal na to, že sa domáha náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy. Poukázal na to, že navrhovateľ v súlade s pravidlami riadneho hospodárenia ako oprávnený subjekt navrhol písomným podaním súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníka. Exekúciu navrhovateľ navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku, vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 6340164 dlžníkom X. F.. Súdny exekútor postupoval podľa procesnej úpravy, obsiahnutej v Exekučnom poriadku, najmä podľa § 44 ods. 1 Exekučného poriadku, a predložil návrh žalobcu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu, pritom ho požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Navrhovateľ v návrhu konštatoval, že exekučný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie a udelil mu poverenie. Navrhovateľ pre obavy o právny a faktický osud pohľadávky, nútene vymáhanej súdnym exekútorom, ktorému bolo naposledy udelené poverenie na vykonanie exekúcie spísal dňa 2.9.2010 a podal postupom podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku exekučnému súdu návrh na zmenu exekútora. Legitímne očakával, že súd mu svojou činnosťou poskytne súdnu ochranu v zákonom predpokladanej kvalite, a teda že dôjde k reálnej zmene exekútora rozhodnutím súdu v zákonom stanovenej lehote. Navrhovateľ poukázal na to, že exekučný súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote. Tvrdí, že v predmetnom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že by k vydaniu rozhodnutia o zmene exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Zároveň uviedol, že navrhovateľ sa dozvedel o všetkých okolnostiach v priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do porušenia jeho práv a spôsobenej škody po doručení uznesenia exekučného súdu zo dňa 4.4.2011 o zmene súdneho exekútora. Navrhovateľ si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatnil náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Žiadal priznať majetkovú škodu vo výške 175 €, ktorá predstavovala

náhradu účelne vynaložených nákladov, spojených s jeho činnosťou, uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom. Suma pozostáva z platby na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému vo výške 70 €, na udržiavanie a správu informačného systému sumou 40 € a na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom vo výške 50 €. Ďalej sumu tvorí suma 15 € na administratívne spracovanie textov urgencií, adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje, spojené s vyhotovením urgencií, adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje, spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania. Navrhovateľ ďalej žiadal priznať aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie, porušenie práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a práva na prejednanie veci v primeranom čase nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu, spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Z titulu nemajetkovej ujmy si navrhovateľ uplatnil sumu 387,24 €. Navrhovateľ uskutočnil výpočet nároku alikvotným pomerom 55,32 € za každý mesiac omeškania činnosti exekučného súdu, a to práve na základe aplikácie doktrín Ústavného súdu, teda 663,88 € za rok. V danej veci bol exekučný súd podľa názoru navrhovateľa nečinný viac ako 214 dní. Navrhovateľ žiadal rozhodnúť medzitýmnym rozsudkom o základe veci tak, že odporca je zodpovedný za škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu v Žiari nad Hronom, pretože tento nerozhodol o jej návrhu na zmenu súdneho exekútora v exekučnom konaní, vedenom pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku, vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 6340146 v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote a následne žiadal rozhodnúť rozsudkom, v zmysle ktorého žiadal zaviazat' odporcu zaplatiť navrhovateľovi z titulu majetkovej škody sumu 175 € a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 387,24 €.

Odporca súdu doručil písomné vyjadrenie v danej veci, z ktorého obsahu okrem iného je zrejmé, že návrh žiada zamietnuť ako nedôvodný. Odporca poukázal na to, že v konkrétnej veci nie sú splnené procesné podmienky, pričom konanie vykazuje nedostatky a za nedostatok sa považuje aj zmatečnosť konania. Žalobca síce uviedol časť dôkazov, najmä odkazuje na exekučný spis, ale v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša sám. Odporca ďalej poukázal na to, že mu nie je zrejmý ani titul nároku na náhradu škody. Zároveň poukázal na tú skutočnosť, že dňa 23.4.2012 boli odporcovi doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nárokov na náhradu škody. Vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.9.2012 bola okresnému súdu doručená predmetná žaloba, je zrejmé, že žalobca ju nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr. Odporca poukázal na to, že pri posudzovaní otázky nesprávneho úradného postupu, spočívajúceho v údajnom porušení povinnosti súdu vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote odkazuje na ustanovenie § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z. z., v znení Zákona č. 412/2012 Z. z., kde je explicitne uvedené, z čoho výlučne je možné vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu, spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, pričom žalobca doposiaľ dôkazy, potrebné pre posúdenie tejto otázky, predpokladanej týmto ustanovením, nepredložil. Odporca pripustil, že v niektorých jednotlivých prípadoch mohol exekučný súd rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po uplynutí zákonom stanovenej 30-dňovej lehoty od doručenia takéhoto návrhu, avšak najmä v tých prípadoch, ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu plnú súčinnosť. Odporca poukázal na to, že pri konaní o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody sa vychádzať len z existencie prieťahov v súdnom konaní s poukazom na ustanovenie § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z. z. Odporca v písomnom vyjadrení konštatoval aj tú skutočnosť, že navrhovateľ nepreukázal vznik škody ani výšku škody. Zdôraznila aj nedostatok príčinnej súvislosti ako ďalšieho predpokladu vzniku zodpovednosti za škodu. Odporca v písomnom vyjadrení vzniesol aj námietku premlčania, nakoľko lehota uplynula pred dňom 23.4.2009, teda tri roky pred dňom, kedy boli žalovanej doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku.

Podľa § 3 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu, spôsobenú pri výkone verejnej moci a zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za podmienok, ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci:

a/ nezákonným rozhodnutím

b/ nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody

c/ rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo

d/ nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1. toho istého zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti SR, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 1 toho istého zákona, účinného do 31.12.2012 štát zodpovedá za škodu, spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánov verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 toho istého zákona právo na náhradu škody, spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 16 ods. 1 toho istého zákona, účinného v čase vzniku škody, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 44 ods. 8 Zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 44 ods. 9 toho istého zákona súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa ods.8 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Prejednaníu žaloby o náhradu škody a nemajetkovej ujmy nebráni, že žaloba bola na súd doručená skôr než uplynula lehota šesť mesiacov na predbežné prerokovanie nároku podľa § 16 Zákona č. 514/2003 Z. z. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť nepovažuje návrh navrhovateľa za návrh predčasne podaný.

Pri posudzovaní námietky premlčania, vznesenej odporcom, súd vychádzal z tej skutočnosti, že návrh navrhovateľa na zmenu exekútora bol súdu doručený dňa 6.9.2010, pričom uznesenie tunajšieho súdu sp. zn. 11Er 325/2006 zo dňa 4.4.2011 bolo doručené navrhovateľovi dňa 13.4.2011. Teda súd mal za to, že dňom 13.4.2011 sa navrhovateľ mohol dozvedieť o škode, ktorá mu mohla vzniknúť s tým, že súd nerozhodol o návrhu na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Návrh na súd bol podaný dňa 27.9.2012, preto súd má za to, že návrh na začatie konania bol v predmetnej veci podaný včas a námietka premlčania je nedôvodná. Zákon č. 514/2003 Z. z. nemá osobitné ustanovenia o premlčaní vo vzťahu k nemajetkovej ujme, preto u tohto nároku treba aplikovať všeobecnú úpravu § 101 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, čiže od doby, kedy sa poškodený dozvedel o vzniku nemajetkovej ujmy.

V prejednávanej veci si navrhovateľ uplatňuje náhradu majetkovej škody vo výške 175 € a z titulu nemajetkovej ujmy 387,24 € z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v exekučnom konaní v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote. Nesprávnym úradným postupom v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení je porušovanie povinnosti pri uskutočňovaní úkonov konaní, najmä jeho nesprávne vykonanie alebo vykonanie bez splnenia zákonných podmienok. Nesprávnym úradným postupom je aj opomenutie urobiť úkon alebo opomenutie vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. Rovnako nesprávnym úradným postupom je aj nevydanie rozhodnutia.

Z vykonaného dokazovania súd má za preukázané, a to z pripojeného spisu Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp. zn. 11Er 325/2006, že súdny exekútor Bc. Ján Debnár doručil na tunajší súd dňa 2.6.2006 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Bratislava proti povinnému X. F., J. D. S. XXX, na vymáhanie sumy 6.320,-Sk s prísl. Okresný súd v Žiari nad

Hronom vydal poverenie dňa 7.6.2006 a v danej veci na vymożenie uloženej povinnosti poveril súdneho exekútora Bc. Jána Debnára. Oprávnený, v danej veci POHOTOVOSTĚ, s.r.o., doručil súdu dňa 6.9.2010 návrh na zmenu exekútora. Súd výzvou zo dňa 4.10.2010 vyzval súdneho exekútora Bc. Jána Debnára na predloženie exekučného spisu EX 522/06 a v prípade, ak si uplatňuje trovy exekúcie, aby v rovnakej lehote zaslal vyčíslenie trov exekúcie s poukazom na to, že oprávnený v danej veci podal návrh na zmenu exekútora. Súdny exekútor, JUDr. Ján Debnár, doručil súdu dňa 21.10.2010 vyúčtovanie exekučného konania EX 522/06, ako aj exekučný spis. Okresný súd v Žiari nad Hronom rozhodol uznesením dňa 4.4.2011 o návrhu na zmenu exekútora tak, že návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel a ďalším vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého.

Súd zistil, že v danej veci o návrhu na zmenu súdneho exekútora nebolo síce rozhodnuté v 30-dňovej lehote, avšak treba poukázať na názor Ústavného súdu SR, podľa ktorého porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov nemožno vyvodzovať len zo skutočnosti, že štátny orgán dôsledne nepostupoval v zákonom ustanovených lehotách (nález Ústavného súdu SR zo 7.5.2013, sp. zn. IV US 471/2012-75). Ďalej je nutné zdôrazniť, že súd vo svojej rozhodovacej činnosti na zákonom ustanovené lehoty síce prihliada, ale ich nedodržanie automaticky nevyvoláva porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky konkrétne okolnosti posudzovanej veci. Porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v zmysle citovaného článku ústavy nemožno preto vyvodzovať len zo skutočnosti, že štátny orgán dôsledne nepostupoval v zákonom ustanovených lehotách (napr. nález I US 86/02). Ústavný súd už v tejto súvislosti uviedol, že pojem „zbytočné prieťahy“, obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 Ústavy (obdobne aj pojem v „primeranej lehote“, obsiahnutý v čl. 6 ods. 1 Dohovoru) je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na v zákone ustanovené lehoty na vykonanie toho ktorého úkonu súdu, alebo iného štátneho orgánu (I US 70/02). Všeobecným predpokladom na zmenu súdneho exekútora je žiadosť oprávneného na zmenu súdneho exekútora spolu s uvedením exekútora, ktorým žiada nahradiť pôvodného exekútora. Exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu súdneho exekútora predloží žiadosť pôvodnému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie, na vyčíslenie jeho doterajších trov. Súd musí vyzvať exekútora na zaslanie príslušného exekučného spisu, aby mohol realizovať postup v zmysle § 44 Exekučného poriadku. Súd v rámci rozhodnutia o zmene exekútora poverí vykonaním exekúcie nového exekútora a následne vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Z pripojeného exekučného spisu tak, ako je vyššie konštatované, súd zistil, že návrh na zmenu exekútora bol podaný 6.9.2010, pričom súd vyzval exekútora na predloženie spisu, ako aj vyčíslenie trov konania. Exekútor súdu doručil spis s vyúčtovaním trov konania dňa 21.10.2010. Až v tomto okamihu súd mal kompletne podklady, aby mohol o návrhu na zmenu súdneho exekútora rozhodnúť. Súd rozhodol v danej veci dňa 4.4.2011. Z vyššie uvedeného súd má za to, že exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti oprávneného o zmenu súdneho exekútora konal bez zbytočných prieťahov na jeho strane, súd nevzhliadol žiadne prieťahy v postupe súdu, ktoré by bolo možné posúdiť ako jeho nesprávny úradný postup. Navrhovateľ ako oprávnený v exekučných veciach podával v rovnakom čase hromadne návrhy na zmenu exekútorov, pričom v rovnakom čase zaťažil všeobecný súd väčším počtom podaní, vzhľadom k tomu musel počítať i s určitým technicko-administratívnym zdržaním. V roku 2010 v agende Er napadlo na tunajší súd 6360 vecí a v r. 2011 napadlo 10.033 vecí, pričom tieto veci v uvedenom čase vybavovali len piati sudcovia, ktorí však okrem uvedenej agendy vybavovali aj inú súdnu agendu. Okrem toho boli doručované návrhy na zmenu exekútorov, ako aj návrhy na iné procesné úkony. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť súd návrh navrhovateľa zamietol. Vzhľadom na to, že súd dospel k názoru, že nárok navrhovateľa na náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy nie je dôvodný z dôvodu, že exekučný súd neporušil práva navrhovateľa, nie je potrebné vyhodnocovať aj predpoklady na určenie výšky nemajetkovej ujmy, uvedené v § 17 ods. 3 Zákona č. 514/2003. Týmito predpokladmi by sa súd zaoberal iba v prípade, ak by náhradu nemajetkovej ujmy priznal a odôvodňoval by jej výšku. Nakoľko navrhovateľ v konaní nepreukázal jeden z kumulatívnych obligatórnych predpokladov zodpovednosti odporcu za škodu, spôsobenú pri výkone verejnej moci (t. j. nesprávny úradný postup exekučného súdu) v súlade so zásadou hospodárnosti konania nebolo potrebné sa v odôvodnení rozsudku osobitne zaoberať nepriznaním uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy (rozsudok KS v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 668/2014 zo dňa 17.12.2014).

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 OSP tak, že odporcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, právo na ich náhradu nepriznal. Odporca, ktorý nebol zastúpený advokátom, si náhradu trov konania uplatnil vo svojom vyjadrení k podanému návrhu, preto mal súd povinnosť

rozhodnúť o trovách konania. Odporca si trovy konania nevyčísľil, z obsahu spisu žiadne trovy konania odporcu nevyplynuli, preto súd rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici, a to v troch vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám, uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí.